

„Аги и Ема“, Игор Коларов
ПРИЈАТЕЉИ...

Највише ми се допало то што је једна бака изабрала да буде пријатељ малом дечаку који нема са ким да подели своје снове, а који воли пуно да машта.

Већина од нас је - Аги. Тате и маме раде по цео дан и мало времена проводе са нама, како би нам пружили све оне лепе ствари које волимо и у којима уживамо, али Агијев живот је ипак другачији. Његова породица се стално сели из једног у други град и зато што стално мења школе, Аги не успева да за тако кратко време упозна правог пријатеља. То се једног дана променило.

Аги је упознао Ему. Она је била чудна и добра старица. Са њом је могао да машта и да ради ствари које није могао да ради са својим родитељима, јер су много били заузети послом. Понекад је мислио да његови родитељи заборављају на њега, и онда је одлазио код Еме која је слушала оно што он прича и верује у ствари које он говори. Они су заједно у том свету маште. У њему Аги замишља мачку са два тела, а Ема коња са магичним моћима. Њихово дружење трајало је до тренутка када је сазнао да се опет селе. Овог пута је било много теже него раније када се са својом породицом селио, јер сада има Ему, свог пријатеља. Било му је јако тешко да оде и да је напусти, желео је да предложи родитељима да он остане са ујаком, али није. Тај растанак био је тежак уз обећање да ће писати једно другоме. Када се одселио, Аги је био тужан јер је мислио да је више никада неће видети. Полазак у нову школу био му је још тежи него раније. Морао је све испочетка. Тако су му пролазили дани, све док је није видео на вратима своје куће. Била је то она - Ема.

Иако ми се није свидело то што Агијеви родитељи своје слободно време не посвећују Агију и што га сва деца у школи задиркују, свидело ми се то што је он ипак нашао свог пријатеља који ће маштати са њим.

Препоручила бих овај роман свима, јер је то прича свих нас чији родитељи раде и немају баш пуно времена за играње и маштање.